

nævnte i mit indlæg, sætter man nu i gang i forhold til AMU-centrene. Jeg vil godt slå fast, at det fortsat er vigtigt for os, at man får en uddannelsesreform, så vi får det løft, der er brug for.

(Kort bemærkning).

Børge Bakholt (S):

Jeg kan forstå på hr. Frank Dahlgaard af de korte bemærkninger, der har været, at hr. Dahlgaard er meget tilfreds med den økonomiske politik, der blev ført i 1980'erne af den konservative ledede regering; der var næsten ingenting at sige denne regering på.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Dahlgaard: Hvad var så årsagen til, at den borgerlige regering i 1987 – nu taler vi ikke om 1982 – måtte foretage så drastiske indgreb, som man gjorde, da man gennemførte den såkaldte kartoffelkur? Det vidner om, at der var meget galt i den økonomiske politik, man førte i 1980'erne.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Da den borgerlige regering greb ind – det var ikke i 1987, det var i oktober 1986, vi havde kartoffelkuren – så var det, fordi betalingsbalancen på baggrund af en uansvarlig socialdemokratisk politik var negativ. Opsvinget førte så til, at det eksploderede og nåede op i størrelsesordenen 5½ pct. af nationalproduktet. Alene af den grund måtte man stramme til.

I forbindelse med det opsving, vi har i dag, og som på nogle punkter ligner det for ti år siden, har vi slet ikke betalingsbalanceproblemet, for selv om denne sal alene var befolket med Socialdemokrater og folk fra Enhedslisten og SF, ville man ikke på fire år være i stand til at ødelægge betalingsbalancen. Så stærkt er udgangspunktet i den nuværende situation. Det er vi da også glade for hos De Konservative, hvor det hele ikke går ud på at drille regeringen, men på at gavne landet.

Når man greb ind med kartoffelkuren, var det var en rigtig ting. Det er altid nemt at sige, at man måske skulle have grebet ind nogle måneder før – det er jo altid let at være bagklog – men det viste sig at være en rigtig politik. I kraft af den skattereform, som blev gennemført af den daværende borgerlige regering og Socialdemokratiet i enighed, og som betød, at Danmark gik fra at være et gældsætningssamfund til et opsparingssamfund, blev dansk økonomi rettet op i en sådan grad, at svenskerne er gule og blå af misundelse, når de kigger over Øresund.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har yderligere tre korte bemærkninger endnu. Hr. Jens Peter Vernersen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, når man fortsætter den diskussion om, hvordan det gik i 1980'erne, at fra 1982 til 1986 satte den daværende regering alt ind for, at det skulle se lysegrønt ud.

Da man så havde sat alt ind på denne situation, sker der jo rent faktisk det, at man ikke kan styre det. Det er det, der sker. Det betyder, at man får disse finanspolitiske indgreb.

Men det må altså stå til troende, at det først var efter fire år under den borgerlige regering, at tingene faldt fra hinanden. Det var dér, man greb ind. Det mener jeg at man må slå fast nu. Det er inde i debatten her.

(Kort bemærkning).

Børge Bakholt (S):

Jeg er meget enig med hr. Frank Dahlgaard i, at dansk økonomi har det godt. Det er en god udgangsposition for at gøre tingene bedre. Vi har styr på betalingsbalancen, statsgælden er på vej nedad, og beskæftigelsen stiger. Det kan ikke være bedre, og der er ikke noget at være særlig utilfreds med.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu har man jo som midterparti det privilegium at være med i det hele, og det vil sige, at vi både har ansvar for det, der ligger nu, men bestemt også har ansvar for det, der lå i 1980'erne.

Jeg vil godt sige til hr. Frank Dahlgaard, at med bakspejlets klarsyn er vi da ikke så stolte af kartoffelkuren. Vi er ikke så stolte af det, der skete i slutningen af 1980'erne.

Sandheden er jo, at man greb så hårdt ind, at man var ved at tage livet af alt og alle. Den kombination af kartoffelkur og skattereform tog bl.a. livet af en lang række parcelhusejere. På trods af det løfte, vi dengang fik af den konservative skatteminister om, at skattereformen ikke betød noget for parcelhusejerne, kunne vi altså i årevis se, at de var ved at gå fra hus og hjem på grund af de stramninger, man foretog.

Så jeg synes, hr. Frank Dahlgaard skal lade være med her i dag at stå og prale så meget af det, der skete dengang. Noget skulle der være